13/05/2020

Μεσοπεντηκοστή στην Ιερά Μονή Αγ. Αθανασίου Σφηνίτσης

/ Ιερές Μονές

Την Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής, ημερα επετείου της εις Επίσκοπον εκλογής του πριν από 26 χρόνια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας,, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε, κεκλεισμένων των θυρών, και κήρυξε το θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίου Αθανασίου Σφηνίτσης.

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Ὁ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ λαλῶν τήν δόξαν τήν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δέ ζητῶν τήν δό-ξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν οὗτος ἀλη-θής ἐστιν».

Μία ἡμέρα ἀνάλογη μέ τήν ση-με-ρινή, τήν ἡμέρα πού εἶναι ἀκριβῶς στόν μέσον τοῦ διαστήματος μετα-ξύ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα καί τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ Χριστός πῆγε στόν ναό τοῦ Σολομῶντος καί ἐδίδασκε. Ὁ λόγος του ὅμως ἔκανε πολλούς ἀπό τούς Ἰουδαίους πού βρισκό-ταν ἐκείνη τήν ὥρα στόν ναό νά ἀποροῦν καί νά διερωτῶνται πῶς εἶναι δυνατόν νά μιλᾶ τόσο ἐκ-πλη-κτικά ἕνας ἄνθρωπος σάν τόν

Ἰησοῦ, πού ὅλοι γνώριζαν ὅτι δέν εἶχε σπουδάσει.

Καί παρότι ἡ ἀπορία τῶν ἀν-θρώπων δέν ἦταν ἰδιαίτερα δι-καιο-λογημένη, διότι στήν ἱστορία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀρκετοί ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρά τήν ταπεινή καταγωγή τους ἀνεδεί-χθησαν ὄργανα τοῦ Θεοῦ καί ἔγι-ναν ἐκεῖνοι διά τῶν ὁποίων ὁ Θεός διερμήνευε τό θέλημά του στούς ἀνθρώπους, ὁ Χριστός σπεύ-δει νά δώσει ἀπάντηση στήν ἀπο-ρία τους, σπεύδει νά ἐπιβεβαιώσει ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος δέν εἶναι ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα, ἀλλά εἶναι ἔκφραση τῆς χάριτος τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

«Ὁ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ λαλῶν τήν δόξαν τήν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δέ ζητῶν τήν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν οὗτος ἀληθής ἐστιν».

Ὅποιος ὁμιλεῖ καί κηρύττει ἀνα-πτύσσοντας τίς δικές του ἀπόψεις, τίς δικές του θέσεις καί ἰδέες, τίς δικές του ἀναλύσεις καί ἑρμη-νεῖ-ες, αὐτός ἐπιζητεῖ τή δική του δό-ξα. Αὐτός ὅμως πού ζητᾶ καί ἐπι-διώκει τή δόξα αὐτοῦ πού τόν ἔστει-λε, αὐτός εἶναι ἀληθής καί κη-ρύσσει τήν ἀλήθεια, λέγει ὁ Χριστός μας σήμερα, ἀπαντώντας στήν ἀπορία τῶν Ἰουδαίων, ἀλλά καί προσφέροντας καί σέ μᾶς ἕνα ἀλάν-θαστο κριτήριο μέ βάση τό ὁποῖο μποροῦμε νά ἐξετάζουμε τό-σο τόν ἑαυτό μας ὅσο καί ἐκείνους πού κηρύττουν καί ὁμιλοῦν περί τοῦ Θεοῦ.

Διότι ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἶπε καί ὁ Χριστός, θά ἐμφανισθοῦν καί θά

ὁμιλοῦν στό ὄνομά του, κάποιοι μάλιστα θά κάνουν καί θαύματα. Ὅμως αὐτοί πού τόν ἐκπροσωποῦν πραγ-ματικά, αὐτοί τούς ὁποίους πρέπει νά ἀκοῦμε καί νά πιστεύουμε τόν λόγο τους ὡς λόγο τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν ἐπιζητοῦν μέσω τοῦ κηρύγματος τή δική τους προβολή καί τή δική τους δόξα, δέν ἐπιδιώκουν τόν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐπιθυμοῦν νά τούς ὀνομάζουν οἱ ἀκροατές τους «διδάσκαλε» καί νά τούς ἀκολουθοῦν, ἀλλά ἐπιδιώκουν καί ἐπιζητοῦν νά δοξάζεται διά τοῦ κηρύγματος τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι παραμε-ρί-ζουν καί κρύβουν τόν ἑαυτό τους γιά νά μήν κρύβουν τόν Θεό ἀπό τούς ἀκροατές τους. Εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι κάνουν πράξη αὐτό τό ὁποῖο ἔκανε καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος ἦλθε στόν κόσμο, δίδαξε καί θαυματούργησε, γιά νά ἐκπλη-ρώσει τό θέλημα τοῦ Πατρός του καί γιά νά δοξασθεῖ ὁ Θεός διά τῶν πιστευόντων εἰς Αὐτόν.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει ἀνά-γκη τίς γνώσεις ἤ τήν ρητορική δεινότητα τῶν κηρύκων του γιά νά φθάσει στούς ἀνθρώπους. «Τά μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τούς σοφούς καται-σχύ-νει», θά γράψει ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος.

Ὁ Χριστός διάλεξε τούς ἀγραμ-μάτους καί ἀμαθεῖς κατά κόσμον μαθητές του, γιά νά ντροπιάσει τούς σοφούς τοῦ κόσμου πού τούς θεωροῦσαν ἀνίκανους καί τούς περιγελοῦσαν. Καί ὅμως αὐτοί οἱ ἀγράμματοι ἁλιεῖς κατόρ-θωσαν νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλο τόν κόσμο καί νά τόν κερδί-σουν γιά τόν Χριστό.

Ὅσοι, λοιπόν, ἔχουν ἐμπιστο-σύ-νη στίς ἱκανότητές τους, ὅσοι αἰ-σθάνονται

ἐπαρκεῖς μέ τίς γνώσεις καί τή μόρφωση πού διαθέτουν, ὅσοι, πολλοί περισσότερο, ἐνδί-δουν στόν πειρασμό τῆς αὐτοϊκα-νο-ποιήσεως, γιατί οἱ ἄνθρωποι τούς ἀκοῦν, τούς ἐπαινοῦν καί τούς ἀκολουθοῦν, αὐτοί εἶναι προ-φανές ὅτι χρησιμοποιοῦν τό κήρυγμα ὡς μέσο γιά νά δοξα-σθοῦν καί νά προβληθοῦν οἱ ἴδιοι καί ὄχι ὁ Θεός, τόν λόγο τοῦ ὁποίου κηρύττουν.

Κατά συνέπεια ἰσχύει καί γι᾽ αὐ-τούς ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πού ἀκούσαμε σήμερα ὅτι «ὁ ἀφ᾽ ἑαυ-τοῦ λαλῶν τήν δόξαν τήν ἰδίαν ζητεῖ». Αὐτός πού ἐπιδιώκει τή δική του δόξα, αὐτός δέν κηρύττει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τόν δικό του λόγο, ὁ ὁποῖος εἶναι λόγος ἀν-θρώπινος καί δέν ἔχει τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Τό ἴδιο ἰσχύει ὄχι μόνο γιά τούς λόγους ἀλλά καί γιά τά ἔργα μας. Ἐάν τά κάνουμε πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, «ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσιν τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», τότε εἶναι ἀληθινά καλά ἔργα καί ἐλ-κύ-ουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας.

Μέ αὐτό τό κριτήριο τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καί ὄχι τῆς προσωπικῆς μας προβολῆς θά πρέπει νά προ-σπα-θοῦμε νά πορευόμεθα στή ζωή μας ὅλοι μας, καί πολύ περισσό-τερο ἐμεῖς οἱ κληρικοί καί οἱ μο-να-χοί, ὥστε διά τῶν λόγων καί τῶν ἔργων μας νά δοξάζεται μόνο ὁ Θεός, στόν ὁποῖο ὀφείλουμε ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη γιά τήν τιμή πού μᾶς ἔκανε νά μᾶς συγκα-ταριθμήσει στούς ἐργάτες τοῦ ἀμπε-λῶνος του καί νά μᾶς ἐμπι-στευθεῖ τό τάλαντο τῆς διακονίας τῶν ἀδελφῶν μας.

Καί ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά ἐκφράσω κι ἐγώ τήν εὐγνωμοσύνη μου πρός τόν τρισάγιο

Θεό, ἰδιαιτέρως κατά τή σημε-ρι-νή ἑορτή τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, κατά τήν ὁποία πρίν ἀπό 26 χρό-νια ἐξελέγην Μητροπολίτης τῆς ἀποστολικῆς αὐτῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, ἡμερομηνία βέβαια 25 Μαΐου, ἀλλά ἑορτή τῆς Μεσοπεντηοστῆς, τήν ὁποία ἀπό τότε μέ ἀξίωσε νά ποιμαίνω, διακονώντας τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ὅλους ἐσᾶς, καί νά προ-σπαθῶ μέ τίς δυνάμεις πού Ἐκεῖ-νος μοῦ χαρίζει νά ἐργάζομαι πρός δόξαν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός του καί πρός σωτηρία τῶν ψυχῶν, τίς ὁποῖες ἡ ἀγάπη καί τό ἄπειρο ἔλεός του μοῦ ἔχει ἐμπιστευθεῖ.